

Maade ad Oplysningens Vej søger at gøre dem dygtige til at tage Kampen op med den Konkurrence fra Udlandet, som der altid vil være dels i Kraft af de store Landes større Industri og dels i Kraft af, at der i andre Lande betales en mindre Arbejds løn end her.

Jeg skal begynde med at nævne en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister fra Fællesrepræsentationen og teknisk Provinsskoleforening. Det er et Andragende, som gaar ud paa en Forhøjelse af Tilskuddet til de tekniske Skoler i endog temmelig betydelig Grad, idet Fællesrepræsentationen mener, at man ikke som tidligere kan nøjes med den Undervisning, man har haft før der, fordi der stilles større Krav paa alle Omraader og ikke mindst til de unge Haandværkere. Jeg sigter her til, at Undervisningsfagene maa forøges i betydelig Grad, saa at de ikke længere kun omfatte de elementære Fag og Tegning. Man maa gaa videre og lade Undervisningen omfatte Sprog og Naturfag, Elektroteknik og forskellige andre Fag. Jeg skal blot nævne en enkelt Skole — det er i min egen By —, der endda ikke hører til de allerstørste. Der har man allerede i Aar faaet en ny Klasse med 22 Elever, der skulle have Kemi og Materiallære, og en anden Klasse paa 18 Elever, som befatte sig med Tysk, det er tilsammen 40 Elever, og en tredje Klasse med Matematik. Det er saadan alle Vegne, og som Følge deraf vil ethvert af de ærede Medlemmer her i Tinget kunne forstaa, at der er Trang til flere Klasser i de tekniske Skoler, Trang til flere og dygtigere Lærerkrafter. Alt dette gør, at man ikke kan blive staaende ved de Tilskud, Skolerne hidtil have faaet. Det er Skoler, som ikke alene ere til Gavn for Byerne, idet der som Elever komme lige saa mange Drengene fra Landet som fra Byerne. Nu skal jeg villig erkende, at naar den ærede Indenrigsminister ikke har taget Hensyn til denne Henstilling, kan det være begrundet i, at Ansøgningen er kommen lovlige sent frem. Naar jeg derfor henstiller til den ærede Indenrigsminister at tænke derpaa, vil jeg gøre det med det for Øje, at det, om det ikke skulde lykkes i Aar at faa Bevillingen forhøjet, kunde ske næste Aar. Jeg tror, Kravene ere saa store og stærke, at de ikke fremdeles kunne blive upaaagtede.

Det andet, jeg ønsker at omtale, er et Andragende om en forhøjet Bevilling paa 30,000 Kr. til unge, uformuende Haandværkeres Ophold ved tekniske Skoler. Motiveringen til

den ærede Indenrigsminister var saa klar og tydelig, at jeg kun behøver at omtale Sagen ganske kort. Jeg skal da sige, at hvad der gælder Udvidelsen af Skolerne, gælder ogsaa Elevernes Antal. Mange Elever maa absolut nu søge at faa Dagundervisning, fordi en Aftenundervisning i andet end de elementære Fag i Reglen ikke kan nydes med fuld Nytte, idet Eleverne ere trætte efter Dagens Arbejde. Derfor maa Dagundervisning tages til Hjælp. En saadan Dagundervisning vil for almindelige Elever paa et 5 Maaneders Kursus koste 200 Kr. foruden Udgifter til Skolepenge og Bøger, som jeg antager ville andrage 75 Kr. At der kan skaffes unge, uformuende Haandværkere Lejlighed til Ophold ved tekniske Skoler, tror jeg, ethvert af Tingets Medlemmer vil erkende er et berettiget Ønske. Jeg maa med Hensyn til dette Andragende sige; at ogsaa det er efter min Mening kommet lovlige sent frem til den højtærede Minister, og jeg vil derfor ogsaa for dettes Vedkommende udtale det Haab, at de Ønsker, man nærer, maa blive opfyldte senest til næste Aar, hvis det ikke kan ske i Aar.

Jeg savner en Bevilling til teknologisk Institut. I Fjor, da jeg talte om den Sag, sagde den højtærede Minister, at han havde den under Overvejelse, jeg tror endog, han sagde gunstig Overvejelse, og jeg havde derfor ventet en Bevilling derom paa Finansloven. Det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) udtalte forleden, da han indledede Finanslovdebatten, at denne Sag vistnok var under Overvejelse, og at man kunde vente, at den kom frem til anden Behandling. Hvis det er Tilfældet, kan jeg kun udtale min største Glæde derover, thi hvis den ikke kommer, vil det fra Haandværkets og Industriens Side blive betragtet som en Tilsidesættelse. Den teknologiske Lærestalt maa for Haandværk og Industri sammenlignes med Landbrugsskolerne for Landbruget, og naar man ved, at denne Skole absolut maa knyttes sammen med et mekanisk-teknisk og et kemisk-teknisk Laboratorium, ville ærede Medlemmer forstaa, at til Trods for, at der fra private Mænd og fra forskellige Foreninger omkring i Landet er givet temmelig store Beløb dertil, vil man ikke kunne magte Opgaven uden Statens Hjælp. Jeg tror, det vil staa klart for enhver og ikke mindst for den højtærede Indenrigsminister, at det er en Sag, der er saa god, at den fortjener Statens rigelige Støtte. Jeg behøver ikke at udvikle dette nærmere. Jeg tror, at enhver, der følger